

noget ganske Andet end det, som nu ligger for, og saa vil jeg kun minde de Herrer om: Hvorledes fik vi Finantsloven for 1874—75? Saaledes som Folkethinget vilde have den, ikke efter forudgaaende Forhandlinger med Landstthinget og paa anden Maade, men paa sædvanlig grundlovmæssig Vis, efter Indstilling fra Finantsudvalget og Folkethingets Beslutning, og derved blev det. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), som er saa ivrig i disse Tider for at tjene sine nye Venner med Afbrudelser af forfjællig Art, bemærker, at der var den Lighed til Stede, at de daværende Ministre Aaret eller et Par Aar efter bleve satte under Rigsretstilale for Overstridelse paa enkelte Punkter. Denne Lighed er i Virkeligheden meget ringe, og jeg kan dog ikke vide, om det ærede Medlems nye Venner ere komne ned til at betragte Provisoriet paa samme Maade, som om der var en sædvanlig mindre eller større Overstridelse paa enkelte Poster af vor Statsforvaltning. Det tror jeg ikke. Til den ærede Ordfører skal jeg bemærke, at det lader til, at han nu ogsaa vil have Tillægsbevillingsloven bevilget af Frygt for, at Ministeriet skal tage en provisorisk Tillægsbevilling. Den ærede Ordfører for Finantsudvalget, den ærede Ordførers Kampfælle, vilde have Finantsloven bevilget af Frygt for Provisoriet, og nu lader det til, at den ærede Ordfører vil have Tillægsbevillingsloven vedtagen af Frygt for, at Ministeriet skal udstede en provisorisk Tillægsbevillingslov. Det forekommer mig, at tilsidt kunne vi ikke gjøre Noget af bare Frygt, og er det den Maade, vi skulle have vor Ret paa, at bevilge, hvad Ministeriet kan gaa ind paa; det forekommer mig at være en meget snever Forsnielse, den kun at faae Lov til at stemme Ja for de Forslag, de Bevillinger, Ministeriet vil have. Den ærede Ordfører talte Noget om Hær og Vaaben, og om at falde o. s. v. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal tage disse Ord i Munden efter denne Samling. Det forekommer mig, at de ærede Herrer ikke skulde tale om Kamp og Vaaben og saadan Noget; selv om de tale om Seir, maa de dog helst indskrænke sig til at sige, at det er ved milde, moralske Midler de have vundet den. Tal ikke om Kampe og Vaaben! Det tror Ingen, at de have brugt.

H. Nielsen: Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem for Bølle Amts 2den Valgkreds (Berg) bliver mig mere og mere forunderlig, thi han sagde, at han egentlig ikke talte til Thinget her, da han vidste, at der var et kompakt Fler-tal. Derfor tilraadede han ikke, eller ønskede han ikke, at Tillægsbevillingsloven skulde blive vedtagen. Jeg troede nu, at vi vare samlede her for at tale med hinanden og overbevise hinanden. Jeg troede, at det var enhver parlamentarisk Forsamlings Opgave. Efter min Mening vilde det ærede Medlem gjøre vel i, hvis han da virkelig

er saa uvidende, som han lader til, i det Stykke, da at skaffe sig at vide, hvad parlamentariske Forsamlings Opgaver altid have været og bestaa i i andre Lande. Jeg har ikke været klogere, end at deres Opgave bestod i, ligesom ogsaa at vor Opgave bestaar i, at tale til hinanden og søge at overbevise hinanden. Nu erfarer jeg imidlertid, at det ikke er derfor, at det ærede Medlem taler her, han taler ikke til Forsamlingen her, saa maad det vel formodentlig være til et Publikum udenfor, han taler (Modsigelse). Ja, jeg formoder dog, at det maa forholde sig saa, da det ikke er til denne Forsamling, han taler, men jeg maa tilstaa, at det er Noget, som efter min Mening ligger udenfor det Parlamentariske. Naar jeg taler, taler jeg til denne Forsamling, jeg taler for at overbevise Andre om, at jeg har Ret, og jeg troede ogsaa, at det var det ærede Medlems Opgave her. Nu erfarer jeg, som sagt, at det ikke er hans Mening. — Det ærede Medlem kom pænhyntlig lidt i Forlegenhed, da man mindede ham om, at han har været med til at bevilge Ministeriet en Bevilling i 1874 (Modsigelse af Berg). Jo, først sagde det ærede Medlem, at det var en Finantslov, som Folkethinget var tilfreds med. Men det forholder sig jo paa samme Maade her; det er jo netop ogsaa Tilfældet med den paagældende Finantslov; den Finantslov, som vi nylig have vedtaget; den Folkethinget jo ogsaa tilfreds med, og det ærede Medlems Meningsfæller baade fra Fyn og fra andre Steder, som stemme med ham, have jo ogsaa udtalt deres Billigelse af den Finantslov. Det ærede Medlems Anke i saa Henseende staa altsaa ikke til. — Det ærede Medlem sagde, at den Finantslov, der nylig har forladt os, var kommen i Stand efter forudgaaende Forhandlinger. Jeg vil bede det ærede Medlem om, jeg vil ikke sige at holde flige Insinuationer borte, thi det forbyder Forretningsordenen mig at sige, men jeg vil bede ham om at belægge sine Ord med Beviser eller ogsaa afholde sig fra at sige Sligt. Det ærede Medlem maa nu fortælle os, hvad det er for forudgaaende Forhandlinger, der ere førte med Landstthinget, og kan han ikke gjøre det, ere hans Ord ikke rigtige, de ere ikke overensstemmende med Sandheden. Det skal staa fast, og det skal staa i Rigsdagstidenden, at, naar han siger dette, og andre Steder vil paastaa det Samme, saa siger jeg, at det er urigtigt, med mindre han kan paa-vise, at der med Hensyn til denne Sag eller andre finantsielle Sager har været ført forudgaaende Forhandlinger med Landstthinget. Kan han ikke det, saa erklærer jeg hans Ord for urigtige, ligesom jeg heller ikke anser det for sømmeligt eller passende at komme med flige henfaste Paastande.

Første Viceformand (Høgshro): Jeg vilde ønske, at de ærede Medlemmer, der nu have